

A poëma ferūt quod Phrygium nominarūt, antiqua lingua, & literis præcis editum. Afferunt præterea, Ammonem Libyæ partis regem uxore cepisse Rheam Cœli filiam, Saturni aliorumq; Titanum sororem: qui regnum perambulans, iuxta Ceraunios mōtes conspectam ab se uirginem forma pulcherrimā Amaltheiam nomine adamauit; filiamq; ex ea genuit specie ac robore corporis insignem. Amaltheiam uerò propinquæ oræ præfecit, bouis cornu per simili: ex quo occiduum cornu sit nominata. Et quoniam ea regio esset uineis cæterisque fructiferis arboribus referta, à muliere autē regetur, Amaltheiæ cornu eam dixere: propterea & posteri homines optimam copiosamq; fructibus patriam ab ea similitudine Amaltheiæ cornu appellarunt. Ammon Rheam ueritus, infantem absconditum clam in urbem Nysam ab eis locis remotiorem transferens, insulam à Tritone fluuio circumdatam, præcipitem, ac undiq; abruptam, unico difficilique aditu, quem portas Nysias dicunt, ubi nutritur elegit. Esse in ea insula tradunt terram felicem, amœnis pratis distinctam, & multis irriguam aquis. Fructus insuper multiplices, & uites suapte natura ortas, magna ex parte super arbores diffusas. Salubrem præterea aërem, adeo ut illius homines longiori quàm cæteri ætate uiuant. Insulæ aditus in tibiæ modum fertur, adeo densis arboribus umbrosus, ut solis radij penetrare nequeant. Iuxta aditum undiq; dulces aquarum habentur fontes. In loco est ad habitandum suauiissimus. In ea antrum existit rotundum, tum magnitudinis præcipua, tum pulchritudine. Undique enim præcipitia sunt in altum surgentia, diuersi coloris, splendidisque lapidibus, ut nullus ibi omnino color desit. Ante aditum natura esse arbores mirabili aspectu aiunt: & has quidem fructus ferentes, alias semper uirentes, ut ad uisus uoluptatem nata uideantur. In his diuersæ nificiant aues, colore oculos, aures uerò cætu oblectantes. Vniuersus locus est non solum aspectu, sed cantu etiam amœnus, artis harmoniam uoce auium superante. Post ingressum apparet antrum latum, splendore solis lucens. Omnia floribus referta sunt, sed præcipuè calia, reliquisq; rebus quæ iucundum odorem continuo queant reddere. Licet ibi insuper aspicere Nympharum plura diuersoria, ornata floribus, non quidem arte, sed natura cum omni decore perfecta. In toto antri ambitu neq; flos unquam, neq; folium defluit; ut neq; oculorum neq; aurium uoluptas aliquando desit. In hoc Ammon puerum nutriendum dedit Nysæ Aristei filia. Cui loco Aristem præfecit, uirum sapientem atq; eruditum, ad euitandas Rheæ noueræ insidias. Custodiam filia Mineruæ permisit, paulo ante hæc tempora circa Tritonem fluuium, unde & Tritonia dicta est, genita. Scribunt hanc eam per omnem uitam uirginitate seruata, prudentia claruisse: multasq; cum ingenio præstaret, ab ea artes repertas, belli quoq; exercitio deditam, cum robore corporis uigeret, multa fecisse memoratu digna: Alcidasq; (ita enim dicta est) peremisse, feram stupendam, ex terra natam: & antea, ut quæ natura plurimum ignis ex ore euomeret, insuperabile. pugna ea primum in Phrygia apparuit, regionem quandam comburens, quæ hucusq; exusta Phrygia dicta est. Deinde ad montem Taurum transcendens, sylvas continuas usq; ad Indos incendio uastauit. Postmodum per mare in Phœniciam reuera, sylvas Libani ascendit: perq; Aegyptum in Libyam profecta, ad loca peruenit occidua. Postremo syluis circa Ceraunia destructis, omniq; incensa patria, cum homines partim flamma absumpti essent, partim timore patriam linquentes ad remotiora diffugerent loca, Mineruam ferunt tum sapientia tum fortitudine ac uiribus fretam, eam feram necasse, pellem pectori circumdeditisse, tum uestitus tutela que corporis gratia, tum ad uirtutis partæ que gloria memoriam ostendendam. At uerò Alcida mater Terra commota, deorum hostes Gigantes peperit, quos postmodum Iupiter Mineruæ Dionysiq; ac cæterorū ope deorū deleuit. Dionysius in Nysa educatus, disciplinaq; eruditus,

non